

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנִי

פְּרָטִית נַח

כ"ח תְּשׁוּבָה

ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטָחוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 "אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁנֵי עִם רִשִּׁי

ה' אָמַר לְנָח לְקַחֵת אֶת הַחַיּוֹת וְאֶת הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁלוֹ לְתוֹךְ הַתְּבָה.

בי' מֵר חֲשׁוֹן א' תרנ"ו (1656) שְׁנִים אַחֲרֵי שֶׁה' בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, ה' אָמַר לְנָח לְהַכְנִס אֶל הַתְּבָה יַחַד עִם הַמִּשְׁפָּחָה בֵּינוֹן שֶׁהוּא הַיָּחִיד שֶׁצָּדִיק.

מִתּוֹשֵׁלַח, נִפְטָר וְכֹאֲשֶׁר הַשְּׁבַעָה עָלָיו הַסְתִּימָה (שְׁבַעָה יָמִים אַחֲרֵי שְׁנִפְטָר) ה' הִתְחִיל אֶת הַמַּבּוּל לְמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה.

ה' אָמַר לְנָח לְקַחֵת גַּם אֶת הַחַיּוֹת אֶל הַתְּבָה. בֵּינוֹן שְׁנֵחַ לְמַד תּוֹרָה הוּא יָדַע אֱלֹהֵי חַיּוֹת הֵן בְּשֵׁרוֹת וְאֵלֶּי לֹא. ה' אָמַר לוֹ לְקַחֵת 7 זֹגוֹת (14) מִכָּל סוּג שֶׁל חַיָּה בְּשֵׁרָה אֶבֶל רַק זֹג אֶחָד מֵהַחַיּוֹת הַלֹּא בְּשֵׁרוֹת (זָכָר וּנְקֵבָה)

וְזֹאת בְּגִלָּל שֶׁהַסּוּג הִטָּהוּר יִשְׁמַשׁ לְקִרְבָּנוֹת אַחֲרֵי הַמַּבּוּל. ה' אָמַר לְנָח גַּם לְקַחֵת שְׁבַע זֹגוֹת שֶׁל צְפוּרִים טְהוֹרוֹת אֶל תּוֹךְ הַתְּבָה. נָח הִכְנִיס אֶת כָּל הַצְּפוּרִים הַחַיּוֹת אֶל הַתְּבָה יַחַד עִם מְזוֹן, אֶבֶל הוּא עָדִין לֹא נִכְנָס בְּעֶצְמוֹ לַתְּבָה, הוּא לֹא הָיָה בְּטוֹחַ עָדִין שֶׁה' בְּאֶמֶת יִשְׁלַח כָּזֶה מַבּוּל מְסָכָן.

נָח הָיָה בֶן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כְּשֶׁהַמַּבּוּל הִתְחִיל.

כָּל הַחַיּוֹת בָּאוּ לְנָח בְּעֶצְמָם, וְנִכְנְסוּ לַתְּבָה מִיָּד. נָח, אֶבֶל לֹא נִכְנָס מִיָּד, הוּא רַק נִכְנָס בְּשֶׁהִתְחִיל לְרִדֵּת גִּשְׁם.

הַמַּבּוּל הִתְחִיל בִּי"ז חֲשׁוֹן (אַחֲרֵי שֶׁהַשְּׁבַעָה שֶׁל מִתּוֹשֵׁלַח הַסְתִּימָה) הַשֶּׁמֶשׁ הִירָח וְהַכּוֹכָבִים הִפְסִיקוּ לְזָרוֹחַ וְלֹא זָרְחוּ שׁוּב עַד שֶׁכָּל הַמַּבּוּל הִסְתֵּימָם.

בַּהֲתַחֲלָה רַק יָרַד גִּשְׁם, לְתֵת לְאֲנָשִׁים אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֶבֶל הֵם לֹא - ה' עָשָׂה שֶׁכָּל הַמִּים יַעֲלוּ מִהַתְּהוֹם. ה' גַּם פָּתַח אֶת הַמָּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ הַמִּים מִגִּיעִים מִהַשָּׁמַיִם וַיִּרְדּוּ הַמּוֹן מִים בְּמִשְׁךְ

ארבעים יום וארבעים לילה.

נח נכנס לתבה במהלך היום והאריות שמרו עליו מהאנשים שרצו להכאיב לו! כל המשפחה שלו הצטרפה, אשתו נעמה, הבנים שלו (שם, חם ויפת) והכלות שלו. כל החיות גם הם באו, זכר ונקבה מכל אחד (ושבעת הזוגות של בעלי החיים הכשרים) החיות כלם התנהגו יפה אחד לשני בתבה, ואף אחד מהם לא הפריע לשני.

כשנח נכנס לתבה, ה' נעל את הדלת מאחוריו.

תהלים / יום כ"ח לחודש פרקים קל"ב- קל"ט

בתהלים של היום, ישנם כמה פרקים אותם אומרים בתפלת שחרית של שבת. הפרק "הודו לה' **פי טוב כי לעולם חסדו**" שנקרא גם ההלל הגדול (פרק קל"ו) הוא אחד מהם. גם הפרק "**על נהרות בבל**" נמצא בתהלים של היום, ואותו אומרים לפני ברכת המזון במהלך ימות השבוע.

בהלל הגדול, אחד הדברים שאנו מודים לה' עליהם, זה על המאורות הגדולים שמאירים את העולם, השמש, הירח והכוכבים. אומרים "**לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו**"! ה' עושה את המאורות הגדולים כיון שיש לו הרבה מאד חסד!

הידעתם שאחד הדברים שלומדים מכך הוא שה' תמיד בורא את העולם! בגלל שלא נאמר, ה' **עשה** את המאורות הגדולים, אלא **עושה** אורים גדולים, ה' כל הזמן בורא מחדש את העולם, יש מאין, בכל שניה!

(אנחנו גם מזכירים זאת בתפלה, בסיום הברכה הראשונה שלפני שמע ישראל. האם אתם יכולים למצוא היכן זה נאמר?)

זה מראה לנו עד כמה כל דבר קטן שאנחנו עושים הוא חשוב, ה' ברא את כל העולם רק **בשבילכם** כדי שתלמדו עכשו חת"ת!

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ה (כ"ח תשרי שנה פשוטה)

באגרת הזו האדמו"ר הזקן מסביר על אמונה בה'. ה' נותן חיות לעולם בכל שנה. כל דבר שאדם עושה או אומר נבע מהחיות שה' נותן לו באותו רגע לא רק ליהודי, אלא גם לגוי כל דבר שעושים או אומרים נובע מהחיות שה' מעניק באותו רגע.

היו יהודים שהתנגדו לכך, הם לא הבינו איך יכול להיות שה' מעניק חיות לגוי בכל רגע בשעה שיתכן שהגוי עושה דברים שמונעים מיהודי לקיים מצוות וזה בעצם מה שהאדמו"ר הזקן מסביר כאן. עד כה למדנו שהחיות שה' נותן לעולם בכל רגע נקראת שכינה. היום האדמו"ר הזקן מלמד על הגלות של השכינה (וזו התשובה לשאלה איך ה' נותן חיות למשהו שפועל נגד ה', בגלל שהשכינה בעצם נמצאת בגלות).

גלות הכונה שדברים אינם מתנהלים בדרך שבה ה' רוצה שהם יהיו.

למשל אדם שנמצא בכלא, באמת רוצה להיות בבית אבל הוא תקוע בכלא. אותו דבר לגבי החיות של ה', מיד לאחר שאדם הראשון וחוה חטאו בחטא עץ הדעת החלה הגלות הראשונה. הרע החל להתערב עם הטוב וכך נוצר מצב שה' נתן חיות למשהו שהוא לא באמת רוצה, זו בעצם גלות.

אבל זו הייתה רק ההתחלה של הגלות. בשהיהודים ירדו לגלות זו הייתה גלות גדולה עוד יותר. ליהודים יש נשמה שהיא חלק אלוהי ממעל, יש לה חיות מיחדת מה' וכשהחיות הזו נתקעה בגלות, החיות המיוחדת של ה' נמצאת במקום שבו היא לא רוצה להיות- גלות מלאה.

במהרה בימינו, היהודים יצאו מהגלות ולא תהיה יותר טמאה או רע בעולם. זו תהיה גאולה שלמה.

היום יום / כ"ח תשרי

האם ראיתם חפה של חתן וכלה? החתן נותן לכלה טבעת אז הם נשואים. היהודים וה' הם כמו חתן וכלה, הם נשאו במתן תורה (האמת שזו היתה רק תחלת החתונה- החתונה הסתיימה כשמשווח יבוא ואז כלם ירגישו ויחישו שהם הכלה של ה') כשחתן מתחתן הוא מבטיח להיות אחראי לכלה ולמלא את כל צרכיה, אותו דבר בנשואין שלנו עם ה'. ה' נתן לנו טבעת- המצוות. עליו לוודא שיש לנו את כל הדברים להם אנו זקוקים כדי לחיות חיים שמחים. כשאנו מתנהגים בדרך שבה ה' רוצה, ה' מבטיח שהוא יתן לנו את כל מה שאנו זקוקים לו.

ספר המצוות / מצות עשה ק'

היות שלומדים בעת סדרת הלכות שלהן אין מצוה משל עצמן, חוזרים על מצוות אחרות מספר טערה. המצוה היומית, **מצות עשה ק'** היא על סוג טמאה שאשה נטמאת באשר יולדת תינוק. ישנן הלכות ביצד היא נטהרת שוב.

רמב"ם / הלכות בליים פרקים ט"ז, ט"ח, י"ז

ברמב"ם לומדים עוד על בליים ומתי הם נטמאים. היום לומדים על תנור וכירים. **פרק ט"ו** - לומדים מתי תנור או כירים נחשבים מוכנים לשמוש ויכולים להיות טמאים. **פרק ט"ז** - מלמד מתי תנור או כירים מקלקלים יכולים לקבל טמאה. **פרק י"ז** - כולל הלכות על חלקי התנור או דברים המחוברים אליו כמו מוט למגבות או מדף לתבלינים. אם התנור נטמא, האם גם הם נטמאים?

דרכי החסידות / פרשת נח

בפרשת השבוע לומדים שני דברים חשובים על המדות שלנו: כשהתורה מספרת על החיות שנכנסו לתבה, היא לא אומרת להביא 7 זוגות של בעלי חיים טהורים וזוג של בעלי חיים טמאים. היא אומרת להביא שני בעלי חיים שהם לא טהורים. זה מראה שצריכים להזהר לומר דברים בדרך הכי יפה שיוכלים. במקום לומר טמא, אפשר לומר לא טהור. במקום לומר שמשהו הוא רע, אנחנו יכולים לומר שהוא לא טוב. וישנה עוד הוראה- כשנח נהיה שכור הוא עשה משהו לא טוב, ואז שם ויפת ראו את זה, והם הלכו אחורנית כדי לכסות את אבא שלהם אבל הם לא רצו לראות את מה שלא היה טוב. הם רק רצו לפתור את הבעיה. אותו דבר בנשואים אנשים שלא מתנהגים בדרך שבהם צריך להתנהג. לא צריכים לחשב על זה שהם לא מתנהגים יפה או לחשב דברים לא יפים עליהם בראש. וכמובן לא לומר משהו לא טוב עליהם לאחרים חס ושלום! במקום זה צריכים לדאג לפתור / לתקן את הבעיה בדרך יפה. הבעל שם טוב אומר שאם חושבים יותר מדי על זה שהאדם השני הוא לא בסדר ולא רק על איך

לתקן את הבעיה זה סימן מה' שיש בנו את אותו דבר לא טוב בתוכנו. ה' מראה לנו את זה כמו שמסתכלים במראה. כשבאמת אנחנו רואים את עצמנו מבפנים.

גאולה ומשיח / חסידות מביאה את המשיח

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

חסיד פעם כתב מכתב לרבי ושתף בבשורות טובות. במכתב חוזר, הרבי בקש שהחסיד לא רק יכתוב בשורות טובות כאלה אלא גם יכלל בהם עוד בשורות טובות חשובות ביותר: "עין טוב על התורה" - שייכתב על למוד התורה שלו ובפרט על למוד החסידות.

למוד החסידות חשוב ביותר היות שהוא מביא את הגאולה. כפי שר' חיים ויטאל, תלמידו של האריז"ל, מסביר, שחסר למוד של פנימיות התורה מעכב את הגאולה מלהגיע מהר יותר. הגר"א- הגאון מוילנא אף הוא כותב זאת בפרושו לספר משלי. וחשוב ללמד חסידות אבל לא רק לעצמו אלא להפיץ לאחרים כדי לזרז את ביאת הגאולה.

(ראה אגרות קודש כרך י"ג, עמוד 32)